

[Søren Hansen]

Ja, det skal da ikke være at fortsætte eller forstærke en forkert udvikling. Det skal da være at vende den, og her er jeg altså enig med ministeren, når hun siger, at det bør vi gøre. Men hvor er så forklaringen på, at det skal vi gøre til næste år? Hvorfor ikke gøre det nu? Der er da ikke noget, der tyder på, at vores økonomiske situation vil være så afgørende ændret til næste år i forhold til nu, at det skulle kunne give argumenter for en udsættelse. Derfor ville det være rigtigt, som mange jo også har været inde på, at det er nu, denne ændring bør ske.

Må jeg så sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at jeg er enig i – hvis det var det, der lå i hr. Bernhard Baunsgaards bemærkninger – at dette land ville have en bedre chance for at være lykkeligt, hvis vi havde haft den gamle 1,25 pct. til kulturministeriet, end nu, hvor vi er under 1 pct., men jeg synes, der skal tilføjes til disse tal, at der er andre områder på statsbudgettet, som har udviklet sig af helt andre grunde. De store udgifter, som arbejdsløsheden har påført os, har jo i sig selv betydet, at procenten til kulturministeriets område er blevet nedsat, og der bør foretages en modregning, hvis der skal være hold i tallene.

Elisabeth Krog (KF):

Jeg vil bare gerne give begejstret tilslutning til ministerens udtalelser og sige til hr. Søren Hansen, at the missing link er sådan nogle små runde nogle, der ligger i bunden af en pengekasse. Når der kun kommer møl op af en pengekasse, når man løfter låget, er det lidt svært at gøre det gode, man gerne vil gøre, og nøden driver jo folk til mange ting. Det er jo rigtigt, at det ikke er de store beløb, men de bliver til store beløb sammen med alle andre. Spørgsmålet er bare, om det nødvendigvis er alternativet, at museerne skal rådne op og samlingerne gå til, om vi ikke har en mulighed for at begrænse udgifterne og fordele pengene og ressourcerne lidt om. Der er jo, som kulturministeren også har sagt, museer, der har meget udgiftkrævende aktivitetsformer. Det er muligt, at man kunne rokere lidt om på tingene.

Mette Madsen (V):

Jeg vil gerne have lov til at understrege, at venstre naturligvis også er meget ked af, at vi

er nødt til at skære hele horisonten rundt i disse år, og jeg ser også frem til, at ministeren med lovforslaget til næste år kan rette lidt op på nogle af de problemer, der ligger i den nuværende museumslov. Vi kunne måske se på en helt anden byrdefordeling end den, vi har i den nuværende museumslov mellem stat, amt og kommune. Det kan vi måske komme til at drøfte i udvalget.

Jeg er også meget enig i det, ministeren sagde om, hvor svært det er med lineære besparelser, og jeg har for sagt, at når man pålægger en minister lineære besparelser, er det selvfølgelig det letteste at give alle områder lige meget. Jeg vil gerne rose den nuværende kulturminister for, at hun ikke har fulgt det gamle mønster, men bl. a. har givet netop statens kunstfond ekstra, fordi det var et område, der var skåret meget langt ned.

Må jeg sige til hr. Bernhard Baunsgaard, selv om det nok er en lidt farisæisk bemærkning, at under SV-regeringen gik der til de ting, der ligger under finansudvalget, ekstra aktstykker i 1978 på næsten 20 mill. kr., hvoraf netop nationalmuseet fik, og hvis jeg husker rigtigt, var det især til anskaffelse af nogle flere nye konservatorer, for det er jo et af de meget store problemer i øjeblikket.

Jeg vil godt sige noget andet om nationalmuseet. Når folketinget ikke har behøvet at blive spurgt om den ressortfordeling, der kunne laves administrativt, ligger det jo i, at der ikke er en lov for nationalmuseet. Jeg har gang på gang efterlyst et forslag fra den siddende kulturminister om at få nationalmuseet ind, enten som en særlig lov om nationalmuseet eller som et særligt kapital i museumsloven. Hvis jeg husker rigtigt eller har forstået den forrige kulturminister, så er der nedsat et lovforberedende udvalg til at se på spørgsmålet om nationalmuseet, og hvis ikke der er, vil jeg meget bede den nuværende kulturminister om at sætte det i arbejde så hurtigt som muligt, hvis vi skal have det med allerede næste år.

Så vil jeg lige sige én ting til om nationalmuseet. Når der bliver sparet lineært rundt – og der går en lineær besparelse over til nationalmuseet – kunne det godt være, at man også dér skulle lade være med vanetækningsmæssigt at skære ens på alle afdelinger, for med det kendskab, jeg har til det hus og den institution, må det være sådan, at nogle afdelinger kan tåle at sættes lidt på slowmo-